

Revista

martie 2022

Da Vinci!

Educație prin relație

ambiti eg
ndiferit
oda vinci
lpanaliza
creativip

amech
diver
unice
oart
aipt
gtn

Tema ediției:

Continuăm zborul!

aviziune ly
echitate pl

10³⁵ Știința numerelor⁵ 12⁶⁴ 4

Gian Giacomo Caprotti da Oreno (supranumit și micul nespălat sau drăcușorul) a ajuns în preajma lui Leonardo în 1490. Era mai mult decât năstrușnic, așa cum sugerează porecla. Cu toate acestea, Leonardo l-a tratat cu îngăduință și acesta a rămas în slujba artistului aproape 30 de ani. Salai a realizat un număr de tablouri, semnate cu numele propriu: Andrea Salai.

...devenise o chestiune de rutină ca, după ce se trezeau, Salai („micul nespălat” sau „împielițatul”) să meargă la banca de lucru și să găsească o ghicitoare pe care Maestrul i-o pregătea de cu seară. Acela dimineață nu făcea excepție.

A găsit câteva bețișoare din lemn, care, la o privire mai atentă, s-au dovedit a fi o ecuație scrisă cu cifre romane.

- Ha! Aritmetica ta scârțâie, Maestre, a observat Salai.
- Într-adevăr, a răspuns Leonardo, fără să ridice privirea din notițele sale. Poate o poți corecta tu pentru mine ? Totuși...
- Lasă-mă să ghicesc: am voie să mut doar un băț?
- Întocmai, i-a răspuns Leonardo, zâmbind.

Desen de Leonardo da Vinci, presupus a fi Salai.

Soluție: De fapt, există două soluții posibile. Ambele presupun să muți un bețișor din semnul de adunare.

A răsfoit istoriile lui Leonardo, pentru voi, **Cuznețova Anastasia, clasa a IX-a „C”**

CUPRINS:

„Da Vinci” despre Leonardo	1
PRO „Da Vinci”	2
„Da Vinci” în acțiune	3
„Da Vinci” opinii	11
„Da Vinci” is enjoying English	13
Wunderschönes Deutsch bei „Da Vinci” ...	15
„Da Vinci” bandă desenată	17
„Da Vinci” citește	21
„Da Vinci” divertisment	23
„Da Vinci” citește	24
„Da Vinci” glumește autentic	27
„Da Vinci” scrie	29
Profesorii „Da Vinci”	31
Invitatul „Da Vinci”	33

COLEGIUL DE REDACȚIE

Oleinic Viorica – redactor
Vahtin Natalia – designer grafic
Elevii claselor a II-a – a XII-a
 I.P. Liceul „Da Vinci”

MARIANA PÎRȚAC:

„...SĂ MĂ POT SINCRONIZA CU LUMEA, CU O IDEE, CU UN ASTRU.”

V.O.: Dna Pîrțac, în afară de a fi o foarte bună profesoară de limba și literatura română, sunteți și membru al administrației. De aceea, aș vrea să vă întreb ce înseamnă, în viziunea Dvs. (îmbinând ambele perspective), a fi profesor Da Vinci?

M.P.: PROFESORUL DA VINCI este, mai degrabă, un PROFESOR-OM de eficiență în activitatea de predare-învățare, definită în termeni de conduită precum: plin de afecțiune, „cu iubire pedagogică”, cu certitudinea valorilor social-culturale, cu o conștiință a responsabilității față de edificarea personalității copiilor, față de relația cu părinții și colegii săi. El trebuie să aibă o prezență agreabilă, o ținută decentă; să fie inteligent, cu spirit de observație, cu imaginație bogată; EMPATIC, PASIONAT de ceea ce face, ENTUZIASMAT, dar, în același timp, PERSEVERENT, CONSECVENT, RĂBDĂTOR, iar, din punct de vedere moral - MODEST, ONEST și CORECT. Profesorul Da Vinci este omul care își trăiește viața aici, în comunitatea oamenilor care creează viitorul!

V.O.: Exigența Dvs. față de muncă este reperată pe propriul Dvs. exemplu. Cum arată împlinirea prin muncă? Ce stă în spatele acestei împliniri?

M.P.: Sunt conștientă de multitudinea de roluri, de valoarea și impactul acestora pentru toți oamenii cu care interacționez, din comunitatea Da Vinci. De aceea, munca mea este una complexă: profesor la clasă, diriginte, membră a CMLGIE, manager - toate declanșate și menținute prin „charisma” (pe care cred că o am)/felul meu de „a fi”, prin tendința de a mă „...sincroniza cu lumea, cu o idee, cu un astru” (C. Noica), prin capacitatea mea de a-mi îmbogăți resursele informative și intelectuale, prin suplینirea resurselor de putere interioară și prin menținerea curiozității de copil „ce-ar fi dacă...” - piese din mozaicul meu existențial. În spatele acestui efort zilnic, așa cum îmi este firea, e multă muncă și perseverență, un regim de activitate controlat și încărcat cu toată paleta de emoții, e multă „depășire de sine” și automotivație de a încerca noul, imposibilul, e mult studiu. Fac, realizez, mă manifest atât, cât cred că merită oamenii care îmi oferă multă ÎNCREDERE, IUBIRE, PRIETENIE, EMPATIE, atât, încât să mă simt împlinită.

V.O.: Care sunt trăsăturile morale/competențele pe care vi le-ați șlefuit în cei 4 ani de aflare în Liceul „Da Vinci”?

M.P.: În cei 4 ani de muncă în IP Liceul „Da Vinci”, am fost motivată să cresc profesional, în experiențe, în și prin oameni. Mediul școlar, schimbările din societate și educație, condițiile pandemice, altă generație de părinți și de elevi, colegii de școală competitivi - toate m-au provocat, dar și mi-au oferit oportunități de excelență. Mi-am îmbunătățit nivelul de competență: știu și pot să realizez scenarii și activități cu caracter literar-artistic, seminare metodice, tabere de vacanță etc. Pot fi lider, un prieten și un confidenț al elevilor, un substitut al părinților, uneori, un sprijin în modelarea stărilor de anxietate; cultiv asumat și responsabil valorile general - umane; un consilier-observator sensibil al comportamentului elevilor, un îndrumător al acestora, o persoană reflexivă, o colegă deschisă pentru inițiative și susținere morală.

Corolarul activității mele de 4 ani este compatibilitatea dintre vocație și „a mă simți” chemată pentru această profesie și aptă de a o realiza. Am înțeles că niciodată nu voi fi suficient de bună, încât să mă opresc din „a da”, din „a învăța”, din „a fi”.

Mariana Pîrțac

V.O.: Cum vedeți liceul „Da Vinci” peste 10 ani?

M.P.: Analizând parcursul instituției în cei 4 ani de activitate, am convingerea că vom reuși să ne menținem la altitudine pedagogică în Republica Moldova și vom crea parteneriate durabile cu instituții de învățământ de peste hotare prin schimb de programe, de elevi și de cadre didactice. Sunt sigură că vom reuși să dezvoltăm infrastructura liceului, care să răspundă cerințelor timpului, așteptărilor beneficiarilor. Vom rămâne un laborator de elaborare și experimentare a proiectelor transdisciplinare complexe, a voluntariatului, a democrației, a educației pentru sănătate, a excelenței intelectuale, dar și culturale. ÎMI DORESC SĂ RĂMÂNEM UN LICEU ÎN CARE SE EDUCĂ ALTFEL.

Propuneți câte o metaforă pentru următoarele cuvinte:

- **corectitudine** - piesă dintr-un puzzle axiologic
- **empatie** - oglindire în/prin altul
- **diriginte** - lampagiul școlii
- **limba română** - carte de temelie a vieții
- **carte** - deschidere / angajament cultural
- **„Da Vinci”** - citadelă a copiilor și a profesorilor

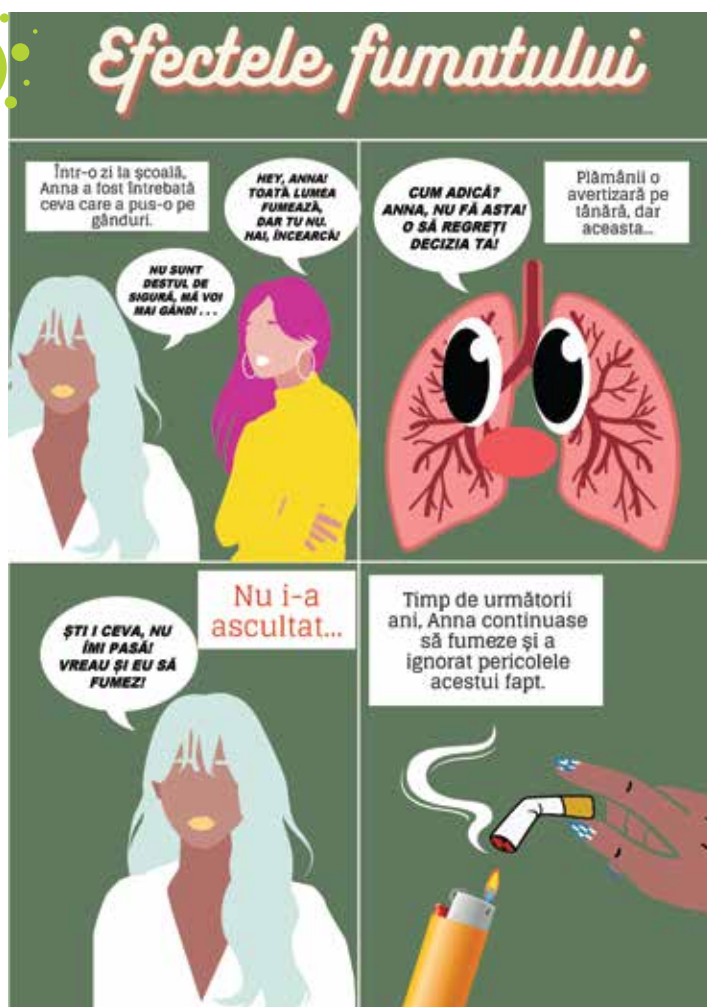
BIOLOGIA ȘI UN SUPERPROIECT

Recent, elevii claselor a VII-a au fost implicați într-un proiect transdisciplinar la biologie, care a secondat unitatea de conținut **„Organismul uman și sănătatea”**. Obiectivele spre care s-a orientat doamna profesoară, Crețu Mariana, prin acest proiect, au fost:

- interpretarea efectului unor substanțe toxice, al alcoolului, al fumatului și al drogurilor asupra organismului uman;
- argumentarea și promovarea importanței unui mod de viață sănătos.

În cadrul acestor ore de biologie, elevii claselor a VII-a, au elaborat produse tip PPT, Padlet, Canva, benzi desenate, etc. prin care și-au informat colegii despre efectele negative și consecințele consumului de substanțe toxice. Elevii au prezentat produsele în cadrul orelor și au diseminat bunele practici. Vă propunem să luați cunoștință de unul dintre cele mai reușite proiecte, **„Efectele fumatului”**.

Josan Tincuța, clasa a VII-a „D”

FUMATUL

Fumatul este acțiunea de a aspira și a trage fumul de tutun din țigar sau din pip, acțiune denumită regional și "a bea tutun" sau "a duhăni".

FUMAT ACTIV

După cum sugerează și numele, fumatul activ înseamnă că persoana aprinde activ o țigară și o fumează.

FUMAT ACTIV

După cum sugerează și numele, fumatul activ înseamnă că persoana aprinde activ o țigară și o fumează.

CARE SUNT EFECTELE FUMATULUI?

Sunt inflamate mucoasa traheei și cea a bronhiilor, care secretă o spută murdară, eliminată doar după tusă.

Corzile vocale ale fumătorilor se află în stare de inflamație cronică, provocând răgușirea vocii.

Sub acțiunea fumatului se îngustează vasele sangvine, crește tensiunea arterială și frecvența bătăilor inimii.

FUMATUL AFECTEAZĂ ȘI SISTEMUL REPRODUCĂTOR AL OMULUI.

La bărbați se micșorează numărul de spermatozoizi produși și mobilitatea lor. În cazul fumatului intens, atât la femei cât și la bărbați, poate interveni sterilitatea, adică incapacitatea de a avea copii.

Femeile care fumează în timpul sarcinii nasc adeseori copii cu malformații fizice sau cu insuficiențe intelectuale.

EFECTELE FUMATULUI

DESCURTĂDURATĂ

Femeile care fumează în timpul sarcinii nasc adeseori copii cu malformații fizice sau cu insuficiențe intelectuale.

DELUNGĂDURATĂ

Bronșită cronică, Cancer pulmonar și al laringelui, Afecțiuni circulatorii, Boli cardiovasculare, Cancer al vezicii urinare

Stiai că?

Fumătorii suferă cel mai des de astm bronșic, de tuberculoză sau infarct miocardic?

„DA VINCI”

ARTE

Comisia Metodică Arte își continuă nobila misiune de a ne aminti că viața și realitatea din jurul nostru pot deveni mai frumoase, dacă pui în ele culoare. Menirea artei este să ne sensibilizeze, să ne bucure ochiul și sufletul, să ne îndemne a transpune, prin vârful penelului, realitatea. Artă este nu doar viziune, este transformare și magie.

De aceea, profesoarele de artă plastică și cele de educație tehnologică, dar și profesorii de ceramică își doresc să aducă această magie, în liceul „Da Vinci”, cu ocazia fiecărei sărbători. O fac prin zecile de lucrări, etalate în cadrul compozițiilor tematice: Ziua Unirii, Crăciunul, Eminesciana, Dragobete etc.

În acest număr, vă propunem un reportaj cromatic, de la expozițiile tematice, organizate de Comisia Metodică Arte, în liceul nostru.

LA „DA VINCI” SE PRACTICĂ KARATE!

Practicarea artelor marțiale stimulează încrederea în sine. Relația dintre antrenor și elevi se bazează pe încredere și respect, iar progresele copiilor sunt întotdeauna încurajate. Karate nu promovează violența. Din contra, reduce înclinațiile agresive ale copiilor.

Cu ceva timp în urmă, în sala de sport a IPL „Da Vinci”, a avut loc campionatul intern **„Karate Do Da Vinci”**, care vine să încununeze rezultatele muncii în echipă a elevilor din clasele primare cu antrenorul de karate Victor Bîrcă.

PEȘTIȘORUL LUI DA VINCI

Toate sporturile oferă elevilor posibilitatea să se dezvolte armonios, să fie mai sociabili și mai responsabili. Înotul se numără printre genurile de sport care au cele mai multe beneficii pentru organismul uman. De aceea, în liceul nostru se practică acest sport. Mai mult decât atât, și în acest an, s-a dat startul ediției de iarnă a celui mai spectaculos concurs de natație – **„Peștișorul lui Da Vinci”**.

Toată comunitatea Da Vinci a savurat cu entuziasm și admirație performanțele tinerilor înotători, pregătiți cu dedicație de către antrenorii Țurcan Andrei, Lozovan Mihai și Rudenco Nichita. Sportivii participanți au fost premiați cu diplome la proba 25m, craul pe piept și craul pe spate.

CURSA CRĂCIUNEILOR

Deja este o tradiție ca, în fiecare an școlar, la noi în liceu, să se organizeze pentru cei mai mici, elevii din clasele primare, activitatea sportivă **„Cursa Crăciunelor”**. Fiecare probă este pentru ei un motiv de bucurie.

Activitatea este ghidată de profesoara de educație fizică Cricunov Nelea, în parteneriat cu pedagogii claselor primare.

PARTENERIATE ȘI VOLEI

Instituția Privată Liceul „Da Vinci”, în perioada anului școlar 2021-2022, a realizat mai multe parteneriate educaționale, în domeniul sport, cu următoarele instituții: IPLT „Mihail Kogălniceanu”, IPLT „Ștefan cel Mare”, IPLT „Petru Rareș”. Sloganul activităților este „Provocare la mișcare”. În cadrul acestor parteneriate, elevii au desfășurat meciuri amicale de volei, atât pentru fete, cât și pentru băieți.

FOTBAL – REGAL DE „DA VINCI”: REPORTAJ FOTOGRAFIC

În luna decembrie a fost organizat turneul de minifotbal **„Cupa lui Moș Crăciun”**, pentru clasele a V-a – a VIII-a.

Pentru clasele primare s-a organizat competiția de fotbal **„Bon Bon”**, în cadrul căreia fiecare jucător a primit o diplomă, medalie și bomboane.

În zilele de 27 și 28 decembrie 2021, echipa de fotbal „Da Vinci” a participat la Turneul **„Cupa lui Moș Crăciun”**, la categoria de vârstă 2014 și 2015, care s-a desfășurat în cadrul complexului sportiv **„Edilitate”**. Ne-am avântat în luptă alături de echipele Alravo, Zimbru, Rapid, Championika și Dasschool și am ancorat pe **PRIMA POZIȚIE** și **POZIȚIA CINCI**, obținând **CUPA TURNEULUI** la categoria 2014 și mai multe medalii.

Acest turneu, din an în an, capătă un conținut valoros, popularizând sportul-rege, Fotbalul, în rândurile juniorilor.

Am savurat victoria decisivă alături de antrenorii noștri de performanță.

La „Da Vinci” se face fotbal de performanță!

Studiul online: provocări și reușite

Din 24 ianuarie 2022, a reînceput sistemul de învățare la distanță, ceea ce însemna o nouă provocare atât pentru profesorii, cât și pentru elevii din IP Liceul „Da Vinci”. Vestea ne-a întristat pe mulți dintre noi, însă, până la sfârșit, a fost o perioadă interesantă, plină cu de toate.

Fiind la a treia experiență de acest fel, știam exact ce trebuie să fac pentru a mă menține sănătoasă în această perioadă, dar și pentru a învăța cât mai calitativ și operativ informația, pentru a avea timp și de odihnă.

Diminețile mele începeau la ora 7.00, ceea ce era o mare bucurie în comparație cu ora 6.00, în zilele când studiam fizic la școală. Primul și cel mai important lucru pe care îl făceam de dimineață era yoga, un sport foarte relaxant, dar care mă trezea de-a binelea. Apoi, urma un mic dejun sănătos și gustos, care conținea toate vitaminele necesare unui creier capabil să reziste unui efort intelectual sporit. În acest mod, la ora 8:25, îmbrăcată în uniforma Da Vinci, eram gata în fața computerului, apăsând butonul pentru a fi acceptată la oră în google meet. La fiecare pauză, făceam aerisirea camerei și continuam cu puțină mișcare pentru a nu obosi de la statul pe scaun.

Profesorii noștri au reușit să țină lecțiile într-un mod distractiv, de exemplu, prin jocuri sau quizz-uri pe diferite site-uri sau create de ei înșiși, tutoriale prin care să reluăm lecțiile în caz de dificultate. În așa mod, nu am scăpat nici un material și am reușit să ne și distrăm. Au fost și unele activități online mai deosebite, de exemplu, întâlnirea online cu autoarea romanului „Kinderland”- Liliana Corobca. Am avut ocazia să aflăm mai multe despre viața autoarei și experiența dumneaei în scrierea și editarea acestui roman.

Săptămânile de studiu on-line nu au fost supraîncărcate cu teme, dar ne-am asigurat, pe cât de mult posibil, că tot materialul studiat este bine exersat și pus în practică.

Până la final, experiența a fost plăcută, iar profesorii au făcut-o cât se poate de interesantă pentru noi. Totuși, școala în format fizic este mult mai ușoară: socializarea, îmbrățișările și pauzele cu prietenii ne-au lipsit enorm.

Ungureanu Francesca, clasa a VIII-a „P”

Personajele literare - o reflecție complexă a realității

În perioada 29 noiembrie - 13 decembrie, noi, elevii clasei a VIII-a „P”, am fost puși în fața unei provocări de către profesoara noastră de limbă și literatură română- Pîrțac Mariana. Cu toții am acceptat provocarea. În cadrul atelierelor de la lecțiile de limba și literatura română, am fost împărțiți în cinci grupuri: harta personajelor, harta satului, harta emoțiilor, harta cazurilor de violență, harta termenilor din câmpul semantic al migrației.

Pentru această provocare, am avut de realizat sarcini, pentru o serie de etape, împreună cu colegii mei: Calmîc Alina și Zbancă Victor. Pentru documentare, am citit cartea „Kinderland” de L. Corobca și am făcut notițe cu momentele importante. Apoi, am desenat harta personajelor și metafora grafică din simbolurile-cheie ale textului. Am avut și o lecție publică cu invitați speciali: profesori de la alte discipline școlare. Am înțeles că aceste personaje sunt masca persoanelor reale de la noi, din Moldova, aceasta fiind realitatea cutremurătoare și crudă.

Pentru a înțelege mai bine personajele cărții „Kinderland” și a înțelege rolul lor, noi am realizat harta personajelor, cu toate legăturile dintre ele. Realizând această hartă a personajelor, noi am ajuns la concluzia că mulți copii din sat sunt despărțiți de părinții lor, deoarece părinții sunt nevoiți să plece peste hotare după bani lungi și aceasta afectează emoțional copiii. De exemplu, Ghiță are tatăl în Rusia, Fedoras are părinții plecați în Italia și însăși protagonista romanului - Cristina - are părinții plecați peste hotare și este nevoită să aibă grijă de frații ei și de gospodăria familiei sale. Cu toate că a trăi fără părinți este, din păcate, o realitate devenită normalitate, aceasta îi face să fie mai responsabili și mai maturi.

Un argument pentru a demonstra că adolescenții de vârsta noastră trebuie să citească romanul e că autoarea acestei cărți descrie viața copiilor din sate, lăsați de părinți, fără a pune filtru peste ea.

În al doilea rând, cartea mai descrie și sentimentele simțite de personaje. De asemenea, această carte are un impact emoțional imens asupra cititorilor, făcându-ne mai empatici față de persoanele care au avut asemenea experiențe în viața lor.

Unii mi-ar putea reproșa că această carte este foarte dură, cu tot ce se întâmplă: violență față copii, felul prin care copiii încearcă să se afirme etc. Însă eu sunt de părere că, în ciuda faptului că această carte are atâtea aspecte neplăcute, toți ar trebui să cunoască această parte a vieții, ca să rămână OAMENI.

Guzun Anastasia, clasa a VIII-a „P”

Biblioteca „Da Vinci”

Biblioteca școlii se află la etajul al treilea din blocul principal al I.P.L. „Da Vinci”. Aceasta este spațioasă, iar ușile sale de sticlă inspiră cititorul să pășească pe meleagurile lecturii. La intrare, pe partea dreaptă, se află confortabilele canapele roșii cu perne portocalii și negre, unde copii se recrează cu o lectură bună. Mai spre geam, se află masa doamnei bibliotecare - Adela Botnari, iar în spatele său, fondurile de referință (dicționarele și enciclopediile). Dar și pe rafturile de la geam ale bibliotecii, se află tot dicționarele - casa cuvintelor limbii române. Dicționarele sunt repartizate după diverse domenii: „Dicționar de simboluri”, „Dicționar de artă modernă și contemporană”, „Dicționarul explicativ ilustrat al limbii române”, „Dicționar de neologisme”.

Pe partea laterală a încăperii, se află rafturile pe care sunt amplasate multitudinea de cărți de diferite tipuri. Cărțile sunt aranjate în ordine alfabetică și sunt repartizate pe categorii: literatură beletristică, metodică, manuale și fonduri de referință. Paralel, se găsesc și edițiile periodice, cum ar fi ziarele și revistele, de exemplu: „Dilema veche”, „Alunelul”, „NOI”, „Amic” etc. Totodată, cărțile sunt sortate în funcție de limbă: română, engleză și germană. Astfel, putem persevera în cunoașterea limbilor străine.

Biblioteca liceului „Da Vinci” reprezintă centrul cultural al acestuia, fiind un loc atractiv pentru elevi.

Bodiu Regina, clasa a IX-a „C”

Experiența mea de la olimpiade

În ultimele 3-4 luni, am avut norocul de a participa la un număr de olimpiade, variind de la nivel de sector, până la cele internaționale. Am avut bucuria de a ocupa locuri respectabile la olimpiadele date, însă aceste locuri au fost obținute cu mult efort, muncă și perseverență.

Cea mai importantă olimpiadă la care am participat a fost Olimpiada Internațională a Juniorilor la Științe („International Junior Science Olympiad” sau IJSO, pe scurt). Prima etapă a fost cea de preselecție, care s-a desfășurat în luna mai a anului 2021. După ce am fost selectat pentru a merge mai departe, am fost informat de desfășurarea taberei de pregătire pentru proba de baraj a olimpiadei, care a durat 10 zile ale lunii iulie. În fiecare zi, mergeam de dimineață la Universitatea de Stat a Republicii Moldova (USM) și, sub îndrumarea profesorilor universitari de acolo, învățam teme de fizică, biologie și chimie care erau în afara programului școlar obișnuit. Lecțiile puteau dura 3-4 ore, cu pauze de 15 minute în mijloc. Finalul taberei de pregătire a fost marcat de scrierea probei de baraj în două etape, în două zile diferite (un test grilă și teoria, care includea un număr de probleme la fiecare dintre materiile enumerate mai sus). Din cei peste 20 de elevi care au fost adunați din republică, doar 6 elevi, printre care și eu, am fost selectați să mergem mai departe și să reprezentăm țara la IJSO 2021.

Cu toate acestea, partea grea abia începuse. Din luna august și până în luna decembrie a aceluiași an, m-am pregătit intens pentru olimpiadă. Pe de o parte, aveam lecții la școală, pentru învățarea temelor din clasele a X-a, a XI-a și a XII-a, iar pe de altă parte, continuam lecțiile la USM sau alte școli, pentru învățarea temelor extraprograme, dar necesare, pentru olimpiadă. Demn de menționat este faptul că la această olimpiadă nu au fost doar probele de teorie și test, ci și experimentul, pentru care ne-am pregătit la universitate.

Olimpiada s-a desfășurat în perioada 12-21 decembrie 2021, online, din cauza pandemiei. În 3 zile diferite s-au desfășurat probele de teorie, test și, respectiv, experiment, primele două probe fiind individuale și a treia în grup. Experimentul a fost împărțit în 3 mai mici: chimie, fizică și biologie. Eu am fost responsabil de experimentul la biologie, iar colegii mei - de celelalte două. Pot spune că sunt fericit de performanța mea și a colegilor mei, iar câteva zile după experiment, am primit rezultatele și am fost încântat să aflu că 5 din cei 6 reprezentanți ai țării noastre au primit medalia de bronz, inclusiv eu.

După vacanța de iarnă, au început olimpiadele republicane la majoritatea materiilor școlare. În urma olimpiadelor locale, am fost ales să merg la sector, la olimpiadele de biologie, fizică, chimie, matematică și germană. La etapa de sector, am ocupat locul I la biologie și locul II la fizică și chimie. Din cauza unor probleme de sănătate, nu am putut participa la etapa municipală la fizică și chimie, însă la etapa municipală la biologie am luat locul II, rezultat care m-a calificat la etapa republicană, unde am reușit, de asemenea, să iau locul II.

Astfel, pot afirma, cu certitudine, că, pentru a dobândi performanțe la diferite nivele, trebuie să depui multă muncă, perseverență și stăruință. Aceste rezultate nu ar fi fost posibile fără ajutorul și sprijinul profesorilor mei, atât de la școală, cât și cei universitari, al părinților și al prietenilor mei.

Îndemn orice elev care se simte capabil și consideră că are potențialul necesar pentru a obține o performanță la materia lui preferată să lucreze și să nu se dea bătut, fiindcă rezultatele întotdeauna merită efortul.

Chiosa Nikita, clasa a IX-a „C”

When I was preparing for the “Owlypia” contest, which, if you don’t know, is a contest in which you can choose from different subjects like Art & Design or Economics & Business, the one I chose. The page referring to Economics & Business was full of videos, articles and there was also one section of a book you must read, two films you must watch and two quite famous people from different times you must do some research on.

This was the first time I have been exposed to such a contest and it was a little bit overwhelming with all the rules I had to respect, such as: ‘It’s not allowed to have any tabs opened during the test’, and the fact that the test had 60 questions, but I managed to stay focused and did all the things the page told me to do.

The day of the contest came and I was nervous, but I convinced myself that everything will be all right. When I opened the test, questions would just pop up and I was always remembering that I had a certain amount of time at one question, so I based on my instinct and I answered quickly, maybe too quick. At the end of the test, from the 90 minutes that were allocated on the entire test, I finished it in 13 minutes, so I definitely thought that I got many, maybe half of the questions wrong.

When the results were announced, I was extremely surprised and I couldn’t believe my eyes that I got the 2nd place, from all the 70 and something students that participated. I was awarded with the gold certificate, which you could get if you are in the top 15 or 10.

My experience was wonderful, and I hope that I inspired many of the children reading this article to compete in the “Owlypia” contest.

Marcu Bernaz, 5th „O” grade

OUR 7-DAY VACATION IN SWITZERLAND

This year we had a very special and beautiful trip to Switzerland.

We managed to visit 13 cities and villages within 7 days, including a short trip to Liechtenstein. We've been to Basel, Interlaken, Luzern, Vaduz (Lichtenstein), Chur, St. Moritz, Bern, Montreux, Vevey, Zermatt, Gruyeres, Broc, Grindelwald.

The most epic experience for us was the Glacier Express train ride which was through the snowy mountains, very tall bridges and frozen waterfalls.

The entire country is full of sky-blue lakes, impressive Alps Mountain views and unreal landscapes.

Mostly we were impressed by Jungfrauoch railway station. It lies 3,454 meters above sea level and is the highest railway station in Europe. Jungfrauoch is also known as "Top of Europe."

Also, in Zermatt we were the closest to seeing the top of Matterhorn peak, which is the symbol of the famous of Toblerone chocolate.

In Bern we found out that this is the city of bears, their talisman. In Gruyeres we were delighted by traditional Swiss cuisine, including the famous fondue au fromage, raclette, milk soup, Rösti (grated potatoes with meat and cheese).

The last day in Switzerland was literally the sweetest, as we visited the oldest chocolate brand in Switzerland, and where the milk chocolate was invented.

It is very difficult to find words to describe the beauty of this country and the great memories we collected. We'll definitely visit it again!

Cebotari Valentin, Sobuleac Sebastian, 4th „M”

INTERNATIONALES PROJEKT „BRIEFREUNDE“

Im Dezember nahmen die Schüler unseres Lyzeums am Internationalen Projekt „Weihnachten in Europa“ teil. Das war sehr lehrreich und spannend: die Weihnachtskarten selbst basteln, neue Freunde aus europäischen Schulen finden und neue Länder entdecken. Die Schülerinnen der fünften Klassen teilen ihre Eindrücke mit.

Letztes Semester hatte ich eine sehr interessante Erfahrung im Deutschunterricht. Im Dezember nahm unsere Klasse am Internationalen Projekt „Weihnachten in Europa“ an. Wir mussten die Weihnachtskarten selbst basteln und sie an europäischen Schulen senden. Die ganze Stunde haben wir zusammen mit unserer Deutschlehrerin Valentina Pogreban die Weihnachtskarten gebastelt. Dann schrieben wir die Glückwünsche und die Briefe. Wir beschrieben unseres Land und unsere Hauptstadt um. Wir bemühten uns, unsere Aufgabe kreativ und schön zu erfüllen. Wir wollten unsere Freunde wirklich überraschen. In 3 Wochen bekamen wir die Antworten aus Deutschland, Polen und Dänemark. Wir waren sehr glücklich! Mit diesen Briefen erfuhren wir viel über neue Länder und gewannen neue Freunde.

Jennifer Ungureanu, die Klasse 5 „Z“

Eine der schönsten Erfahrungen im Deutschunterricht war die Teilnahmen am Internationalen Projekt. Wir schickten die Weihnachtsbriefe an den Schulen aus Europa. Wir waren alle aufgeregt und neugierig. Wir möchten über das Leben der Schüler aus verschiedenen Ländern, über ihre Sprachen und über ihre Kultur erfahren. Von Anfang an brachten wir die Winterbilder, bunte Papiere, Glitzer, Farbstifte, dann bastelten wir die Karten, schrieben die Glückwünsche. Wir möchten die Kinder aus Europa mit unserem Land und unserem traditionellen Essen bekannt machen. Vielleicht waren unsere Karten nicht so großartig, aber die Zusammenarbeit und die Kreativität der ganzen Klasse waren sehr wichtig für uns. Wir erfuhren viel Neues über Deutschland, Polen, Portugal, Rumänien. Kennt ihr, dass die Schüler in Deutschland Latein als Fremdsprache lernen können?

Mămăligă Mădălina, die Klasse 5 „O“

BRIEFFREUNDSCHAFT

Ich nehme an dieser Aktivität teil, weil sie originell ist und kann mir schöne Möglichkeiten in der Zukunft bringen. Zuerst habe ich gedacht, ob ich das schaffen konnte. In meinem ersten Brief habe ich über mich, meine Familie und meine Schule geschrieben. Ich war nervös, als ich den Brief von meinem Brieffreund bekommen habe. Neugierig las ich schnell den Brief. Es ist so interessant durch Briefe, Menschen aus einem anderen Land kennenzulernen. Das ist ein neues Gefühl. Ich möchte wieder einen Brief schreiben und schicken. Natürlich warte ich ungeduldig auf einen neuen Brief. Ich möchte weiter mit Evelina, meine Brieffreundin, sprechen und neue Erfahrungen machen!

Sandic Alexandra, die Klasse 9 „C“

Die Teilnahme am republikanischen Wettbewerb "Eine Chance" war eine Chance (smiley), aber auch eine Herausforderung für uns, vor allem, weil wir unsere Deutschkenntnisse in einem Video umgesetzt haben. Die Drehbucherstellung und die Proben fanden während der Online-Lernzeit statt, und als wir wieder in die Schule gingen, waren wir so beschäftigt, dass wir irgendwann dachten, wir würden aufgeben. Aber Frau Victoria Roga, unsere Deutschlehrerin, hat uns sehr motiviert und wir haben am letzten Tag der Teilnahme alles gefilmt und geschnitten. Wir haben gelernt, wie wichtig es ist, niemals aufzugeben, auch wenn die Situation schwierig ist. Es hat uns sehr viel Spaß gemacht, dieses Produkt zu machen (und den 1. Platz für das beste Video auf kommunaler Ebene), und allen Kollegen, die denken, dass sie nicht in der Lage sind, ihre Grenzen zu überwinden, sagen wir, dass das nicht wahr ist!

Josan Tincea, Puzur Sofia, Plesca Madalina, die Klasse 7 „D“

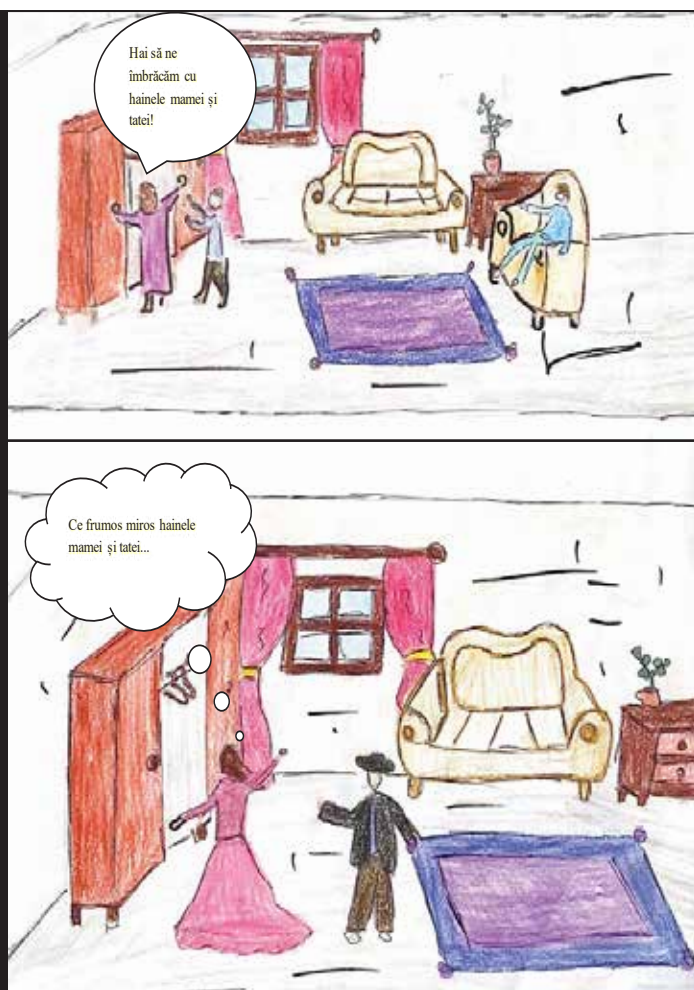
Autori banda desenată:

Uşurelu Victoria, Bradu R-F Marcos, Ceban Teodora, Racoviță Cătălina, Zbanca Victor, Calmăc Alina, Balan Călin, elevi în clasa a VIII-a „P”

LILIANA COROBCA
„KINDERLAND”

La noi în sat, nu există băieți atât de frumoși cum e verișorul meu Lucian. Într-o zi, ne-am sărutat când a venit la noi să culegem caise. A doua zi a plecat, dar a spus că o să mai vină...

Gavrilă a fost copilul ales care trebuia să își aleagă, „Prințesa de la Orizon”. Noi l-am ajutat: ne-am adunat în pădure, am ales femeia dansatoare, am adunat bețe pentru foc, am adus un cazan pentru fierburi și am adunat douăsprezece fete mari și mici, dar niciuna femeie.

După ce Gavrilă și-a ales prințesa, conform ritualului, toți cei care au asistat au trebuit să se îmbălieze. Fiecare pe rând am intrat în cazan și ne-am îmbăit cu ierburi și la urmă i-am dus cazanul bunicii Alisei.

Ștefănel avea un câine de care își bătea joc, căci îl punea să facă trucuri ca oamenii care priveau să fie amuzați, însă ei se întristau, căci Ștefănel îl ținea flămând pe sârmanul câine.

Pe zi ce trece câinele se făcea mai slab.

Într-o zi, o fată a vrut să îi spună bunicii lui Ștefănel căci dacă nu o să înceteze, câinele o să moară.

Ia lasă-l în pace pe Ștefănel și vezi-ți de treaba ta!

Peste câteva zile, câinele a murit, iar Ștefănel a luat-o razna.

Într-o zi, o vecină ne-a adus o placintă și noi am decis că vrem și noi să facem câteva.

Am adunat toate ingredientele și ne-am apucat de treabă.

Am făcut niște plăcinte foarte gustoase, însă am lăsat une și pe zilele următoare.

METAFORA VIZUALĂ- PRODUS AL INTERPRETĂRII

TEXTULUI „Kinderland” de Liliana Corobca

Metafora grafică „**Rădăcini**” asociază, prin transfer de sens, copilăria crudă a protagonistei - Cristina - cu numeroase rădăcini, fiecare având o semnificație aparte. Ele reprezintă câte o amintire trăită de Cristina: evenimente colosale ce o înfățișează sau trăiri pe care le ține mereu ascunse adânc în sufletul ei. De asemenea, rădăcinile au și semnificația de sorginte a vieții.

Relația Cristinei cu părinții ei, care sunt plecați peste hotare în Italia și Rusia, pentru a le asigura un viitor mai sigur copiilor, dezvăluie ideea că aceștia au rămas nepregătiți (moral) acasă, în Moldova, se simt vulnerabili și neputincioși și, nu în ultimul rând, sunt expuși la acțiuni și decizii mult mai mature decât le-ar permite vârsta lor. Astfel, prima parte a desenului reprezintă atașamentul fetei față de părinții ei, care sunt răspunsul la toate întrebările și însăși salvarea ei.

În a doua parte a imaginii, am creionat relația protagonistei cu frații ei, Marcel și Dan. Ambii frați au o conexiune deosebită cu sora lor mai mare care le-a devenit însăși mama lor. Cristina s-a găsit în această ipostază fără voia sa, astfel totul a fost rezultatul circumstanțelor în care se aflau. Protagonista face față tuturor provocărilor pe care i le pune viața cu mare ușurință, ceea ce i-a demonstrat curajul și maturitatea.

Scrânciobul este un simbol ce reprezintă imaginea copilăriei spirituale de mult apuse, când eroina, Cristina, își trăia din plin fericirea alături de părinți. Această imagine o urmărește de-a lungul timpului, alimentând-o cu speranța că starea de bine, de protecție parentală va reveni. Deși, încă este o adolescentă, din punct de vedere biologic, Cristina trăiește drama maturizării precoce, cauzată de asumarea rolului de mamă pentru cei doi frați, la fel de însingurați ca și ea. Cercul în care apare linia orizontului prezentată ca parte a unui apus are o semnificație dublă: pe de o parte, face referire la momentul inițiativ trăit alături de tata, care îi arată perspectiva vieții ca fiind o goană spre un orizont larg și necunoscut, iar, pe de altă parte, apusul de soare care marchează momentul fericit din trecutul fetei sugerează încheierea etapei feerice din viața sa. Dincolo de linia orizontului, unde ajunge drept consecință a deciziei părinților (justificată de nevoia acestora de a le oferi copiilor un viitor luminos) se află iureșul vieții de matur, pe care eroina și-o asumă fără de voie, și unde încep suferințele.

Câinele se referă la viața rurală, plină de aventuri plăcute și mai puțin plăcute în care își consumă drama cei trei copii rămași în voia sorții, fără stăpân. Asemenea animaluțului dependent de bunăvoința oamenilor din sat, sunt și cei trei copii. Nu are cine să-i ajute în momentele critice (momentul cu căpușa), mizând doar pe loialitatea vecinilor sau pe ei înșiși.

Astfel, metafora grafică prezintă o perspectivă subiectivă de interpretare a narațiunii. Problema copiilor rămași fără părinți afectează generații întregi de basarabeni, care aleg calea înstrăinării în scopul redresării situației materiale care afectează atât maturii, cât și copiii. Durerea despărțirii strigă din interiorul ființei celor implicați, făcându-i să-și trăiască viața într-o continuă așteptare a unui mâine mai fericit. Rădăcinile care unesc elementele metaforei creionează o problemă veche, dar care renaște prin noua generație, actualizându-se și oferind noi circumstanțe și perspective de abordare.

Sandic Alexandra și Lazarenco Cornelia,
eleve, clasa a IX-a „C”

Metafora grafică „În păienjenișul migrației” asociază, prin transfer de sens, frica și anxietatea cu care rămân copiii, părinții cărora emigrează. În romanul „Kinderland” de Liliana Corobcă, Cristina și frații ei sunt expuși unor riscuri enorme, aceștia fiind nevoiți să se maturizeze mult mai devreme și să se educe unii pe alții.

În colțul stâng al desenului, este reprezentată aripa unui avion ce aruncă o pânză de păianjen.

Avionul reflectă chiar fenomenul migrației, acesta reprezentând momentul despărțirii Cristinei, a lui Dan și a lui Marcel de părinții lor ce pleacă în străinătate pentru „bani lungi”, adică, în scopul adunării unui venit pentru asigurarea unei vieți mai bune, aceștia, însă, lăsându-le inconștient un gol imens în inimă.

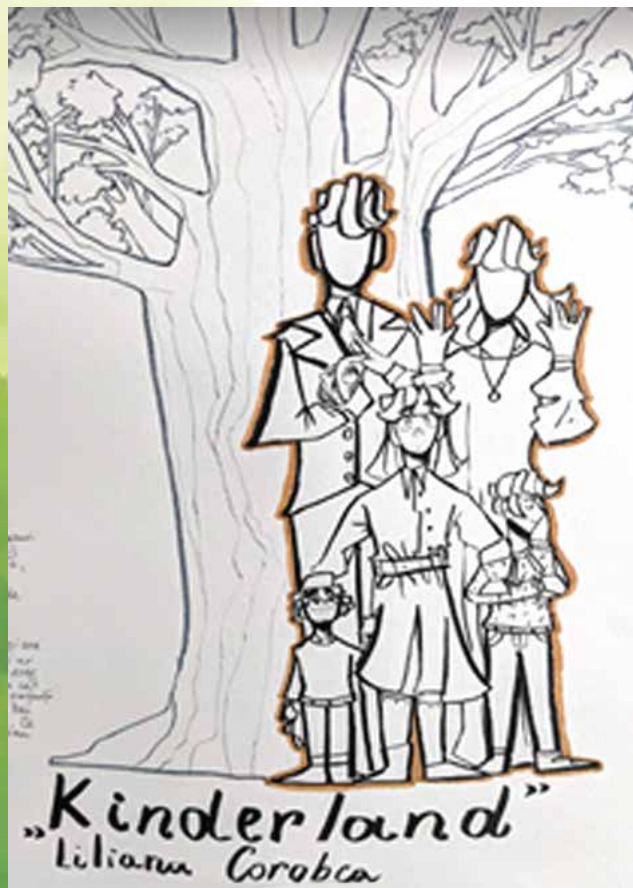
Pânza de păianjen și păianjenii sunt simbolurile fricii: frica de singurătate, frica de a nu fi iubiți de proprii lor părinți, frica de a fi uitați. Astfel, pânza acoperă casa copiilor abandonați, învăluindu-i în fior și lăsându-i în voia sorții.

Casa, amplasată în centrul picturii, reprezintă însăși copii abandonați, în sat fiind mulți copii ce au o situație similară: Cheutorile, Ștefănel etc. Astfel, casa este o reprezentare a satului și a copiilor ce înfruntă viața de unii singuri, fără cineva care ar putea să-i îndrume sau să-i ghideze.

Astfel, metafora grafică reprezintă cruda realitate cu care se confruntă copiii satelor moldovenești.

Bodiu Regina și Popescu Valeria, eleve în clasa a IX-a „C”

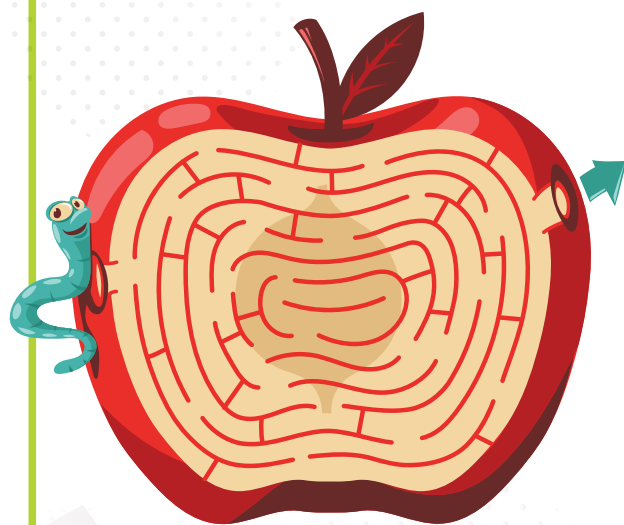

În această imagine, am încercat să reprezint felul în care migrația a ruinat viața Cristinei și a fraților săi. Cele două siluete mari sunt părinții, fără fețe, deoarece sunt absenți din viața copiilor. Ei, în raport cu Cristina, care este silueta umană din mijloc, nu au mâinile pe umerii copiilor, într-un fel, nu mai au grijă de ei. Tatăl își numără banii, mama, plină cu bijuterii, își ține mâinile sus, spunând că acești copii, nu mai sunt în responsabilitatea lor.

Cristina, sora cea mare, trebuie să umple spațiul sufleteș gol, unde ar trebui să fie părinții săi, când ea însăși are nevoie de iubire și compătimire. Putem vedea cum, spre deosebire de părinții săi, își pune mâinile pe umerii fraților săi mai mici: Dan, fratele mijlociu, care își ține minte părinții și căruia îi este dor de ei și Marcel, fratele mai mic, care are doar trei ani și care nici măcar nu își mai ține minte părinții. Marcel o ține pe Cristina de fustă, deoarece ea pentru el a fost nu doar o soră, ci o mamă care îl iubește. În spatele lor, este un copac masiv, secular, ce o reprezintă pe Cristina.

Într-o zi, cei care l-au plantat au dispărut. A trebuit singur să continue să crească. A fost biciuit de furtuni și bătut de secete, iar, într-un final, s-a înălțat un copac mare, cu multe cicatrici din trecutul său.

**Smoleaninov Valeria,
elevă în clasa a IX-a „C”**

Leonardo Da Vinci

L E O N A R D O D A V I N C I A G H C R A A B J
S D P Q C X W M A T H E M A T I C S B E E C Z O
I R F A P A W I X Z N U H Z Y U X H S N R X Z N
C E Y Q T N G H N O V E X W D N Y E H A I T A X
L A D U E W M F E V C H J J O W N N I I A J S Q
S M G P T H N Y L W E E V H J I A C E S L N I B
N E F G E O L O G Y H N C K H G U Q A S S O L M
J R V H W K P M O Q I L T C M A B O N A C T A E
Z D E K C Z F G E A V N A I D T F J X N R E N A
R E K N I H T S V N L M G P O A Z M K C E B O M
I H T L Q E S E I C D B A M A N L I B E W O M W
Q R O N S T S U T C V O R C A I T T M M M O T N
G E Q Z A D O R I D U T C D V C N E Q A K K X Z
X H K G E G B X S D I A H T I V H T X N W S O T
R P Y P D Y I D I E A N I T S K E I E E U F S O
F A W G I C G R U S C I T E I R J B N R D I H N
R R B S O V R J Q I V S E P O V S P G E T G A A
E G D C D L Q N N G D T C Q N F X A D R S I A M
E O E L F F O J I N E A T G A B E A A D L X N S
N T Q G E R F O I E T E U X R N B M P A Y W A T
I R A A V A C P Z R Z A R Y Y Y Q Y T V Z Q T F
G A G O L D S M I T H S E Y J A O I R R A J O A
N C I Q C W E A R O T P L U C S D V R P P C M R
E W Z V F V I M A G I N A T I V E L L H X W Y C

ZOOLOGY
RENAISSANCE MAN
MATHEMATICS
INVENTION
GOLDSMITH
DREAMER
BOTANIST
AERIAL SCREW

VISIONARY
PAINTER
MACHINES
INQUISITIVE
GEOLOGY
DESIGNER
ARTIST

THINKER
NOTEBOOKS
LEONARDO DA VINCI
IMAGINATIVE
FLYING MACHINES
CRAFTSMAN
ARCHITECTURE

SCULPTOR
MONA LISA
ITALIAN
IDEAS
ENGINEER
CARTOGRAPHER
ANATOMY

Dragi cititori, continuăm rubrica „Da Vinci citește”, invitându-vă să scanați QR codurile, pentru a rezolva careurile de cuvinte, organizate în baza romanului „Kinderland” de Liliana Corobca. Produsele digitale sunt realizate de Volovei Damian, Mariș Marius, Cavcaliuc Cezar, Ciumac Lucas, elevi în clasa a IX-a „C”, prin coordonarea doamnei profesoare Pîrțac Mariana.

Across

- 4.** Cum o chema pe fata a cui casă se transformă într-un azil de copii bătuți de părinți?
6. Câte găini au în gospodărie cei 3 copii?
8. Cine a furat nisipul de lângă poarta casei, în care locuiau cei 3 copii?
11. Când se joacă cei 3 copii de-a „familia”?
13. Ce fel de copaci a găsit Cristina ca să înțeleagă dacă a ajuns la orizont, acolo unde își dorea?
14. Cum se numește casa consătenilor care au doi copii aduși din Rusia?

Down

- 1.** La ce ora era în „programul copiilor” ora de plâns, de dor pentru părinți?
2. Câți ani are Cristina?
3. Pe cine îl îmbrăca Cristina în fată?
5. Ce culoare au ochii bunicăi Cristinei?
7. Ce făceau băieții din sat ca să pară mai bărbați?
9. Unde a plecat mama Cristinei?
10. Cine avea doi frați și sătenii îi porecleau Cheutoarea și Cățelu?
11. Cine a găsit o căpușă pe burtă și a început să strige?
12. Unde a plecat tatăl Cristinei?

RECENZII DE CARTE

Recent, am citit romanul **„Băiatul care voia să doarmă”**, de Michel Brule. Este istoria unui copil, pe nume Nino, care, de mic, a rămas orfan de tată și era nevoit să locuiască, împreună cu mama sa, într-o casă de carton. Peste ceva timp, adăpostul lor de carton s-a stricat, iar Nino a rămas orfan și de mamă. De atunci, Nino a devenit un mic cerșetor pe străzile din Rio-de-Janeiro.

Viața lui Nino este marcată de foame și sete, de frig, de lipsa unei familii, de multă indiferență și nedreptate din partea semenilor. De aceea, pentru a evada din realitatea dură, copilul alege să doarmă și să viseze. Unul dintre visele băiatului, pe care le-am reținut în mod deosebit, este cel în care Nino face surfing cu statuia lui Iisus Salvatorul. Această aventură este interesantă, deoarece un copil înfometat și plângând își imaginează că este musculos, că arată bine, că toată lumea îl admiră. În timp ce face surfing, el simte că valurile nu-i opun rezistență și că el e ca un zeu! La un moment dat, de el, tot pe valuri, se apropie statuia lui Iisus, simbolul orașului Rio-de-Janeiro. Iisus îi spune copilului că și el a făcut surfing 2000 de ani în urmă, referindu-se la mersul pe ape. Mântuitorul îi spune copilului că l-a ales pe el, ca să-l ajute să facă bine în lume.

Visele lui Nino sunt, de fapt, dorințele lui ascunse, dar și niște lecții. De exemplu, visul la care m-am referit este lecția credinței. Lecția credinței nu se transmite prin practicarea surfului, ci prin faptul că Iisus le-a spus ucenicilor săi că, doar având credință nestrămutată, vor putea merge pe ape.

Am citit acest roman cu multă plăcere și am fost mereu intrigat de următorul vis al lui Nino. M-am întristat când Nino a rămas orfan și m-am bucurat când el, pe la sfârșitul istoriei, și-a găsit o familie care l-a adoptat.

Îmi va rămâne în amintire imaginea acestui copil, deoarece el nu se lasă ușor bătut, chiar dacă nu are bani, nu are mâncare, nu are casă, este tras pe sfoară. El a avut un curaj extraordinar, chiar dacă era orfan. Avem de meditat!

Odobescu Luca, clasa a V-a „O”

Romanul **„Inimă de cerneală”**, scris de Cornelia Funke, este opera perfectă pentru cititorii cărora le place aventura.

Meggie, fetița de doisprezece ani, personajul principal al romanului, a moștenit de la Mo, tatăl ei, arta de a da viață personajelor din scrieri, atunci când citește cu voce tare. Toată povestea se învârtă în jurul unei singure cărți, „Inimă de cerneală”. Câțiva ani în urmă, într-o seară liniștită, când Mortimer, adică Mo, adică tatăl ei, citea cu voce tare, mama lui Meggie a dispărut din lumea lor și a intrat în carte, iar de acolo, în schimb, au ieșit toate necazurile lui Mortimer, care s-au întruchipat într-o bandă de criminali, condusă de căpetenia pe nume Capricorn. De atunci viața lui Meggie nu a mai fost la fel. După multe aventuri palpitante, după frică și provocări, împreună cu Deget-de-praf, Elinor, Mortimer, Gwin și Fenoglio, Meggie reușește să scape din mâinile lui Capricorn.

Mie mi-a plăcut foarte mult cartea și conceptul acesteia. Partea mea preferată din operă a fost atunci când Meggie și Mortimer l-au cunoscut pe Fenoglio, autorul cărții din care a ieșit banda. M-au emoționat paginile despre biblioteca lui Elinor, mătușa lui Meggie: toate cărțile lui Elinor au fost distruse. Dureros!

Romanul este deosebit și, cu siguranță, merită citit!

Uzun Delia, clasa a VI-a „C”

Publicat inițial în foileton, în revista „Național Era”, romanul **„Coliba unchiului Tom”** de H. B. Stow, a schimbat în secolul al XIX-lea felul în care era privită sclavia și a devenit un bestseller de la prima publicare, cu 300.000 de exemplare vândute în doar trei luni. Vă puteți imagina un pretext mai convingător de a-l citi?

Eu, elevă în clasa a VI-a, am fost frapată să descopăr istoria unor oameni necăjiți, precum Tom – protagonistul cărții – ori Eliza, ori George, toți transformați în obiecte, supuși unor munci supraomenești. Cartea m-a zguduit prin lumea ei tulburătoare, o lume întoarsă pe dos.

La începutul lecturii, am simțit un sentiment de compasiune față de personajul principal, care urma să fie vândut, fiindcă această persoană avea o mulțime de calități și capacități extraordinare, o înțelepciune care, posibil, i-a fost dată numai lui, un sclav loial domnului Shelby. Mai apoi, am simțit o tristețe mare, când am aflat că domnul Shelby vrea să-l vândă pe Tom și să-l dea unui proprietar inuman.

Odată cu moartea lui Tom, am simțit o ușurare, pentru că, în sfârșit, personajul principal și-a găsit liniștea și libertatea, chiar dacă sub o altă formă.

Așadar, cartea ne povestește soarta grea a lui Tom, un om deosebit de înțelept și înzestrat cu capacități neobișnuite, dar care a fost și a murit rob. Sper deosebire de Tom, care își acceptă soarta, Eliza, altă roabă, ia decizia de a fugi cu Harry, copilul care urma să fie vândut. Istoria ei este mai mult decât tulburătoare, iar eu am citit-o cu sufletul la gură. M-am simțit părtașă trăirilor pe care le aveau personajele, am vrut să o pot ajuta pe Eliza și pe soțul ei, să-l salvez pe Tom.

În încheiere, aș vrea să vă îndemn să citiți cartea, în primul rând, pentru că este de o „datorie morală”. Totodată, veți afla lucruri neștiute despre evenimentele din istorie, când niște bieți oameni, în loc să-și trăiască viața în pace, erau nevoiți să lucreze pentru „stăpân”, suferind umilințe, fiind tratați ca niște obiecte. Eu consider că fiecare om are dreptul la libertate, indiferent de rasă, naționalitate, religie. Omul s-a născut liber. Noi nu aparținem nimănui! NICIODATĂ!

Scutaru Oana Raluca, clasa VI-a „P”

Recent am citit cartea **„Cei aleși”**, scrisă de Scarlett Thomas. Ea este al doilea volum din seria „Cutremurul mondial”. Istoria este a unei fete de 11 ani, pe nume Euphemia Bookend Truelove, care ajunge să pornească în aventuri de neuitat, împreună cu prietenii ei, iar un băiat pe nume Maximillian, care este din aceeași clasă cu ea, reușește să se rătăcească, prin intermediul unei cărți, în Europa lui Napoleon și acolo întâlnește armate de magi, tâlhari și nobili. Tot acolo învață cum să se ascundă printre dimensiuni.

Cel mai mult m-a impresionat talentul, ingeniozitatea și imaginația scriitoarei, valorificate la cote maxime în acest roman.

Vă recomand să citiți „Cei aleși”! Romanul este potrivit atât pentru preadolescenți, cât și pentru adolescenți și este o comoară pentru cititorii pasionați de fantasy. Paginile vă vor purta peste tot: prin lumi, prin imaginație... Veți întâlni prezicătoare, războinici, elevi-vrăjitori, daruri, portaluri, rețele de comunicare cosmice... Dar mai ales, vă veți îndrăgosti de citit!

Marcu Bernaz, clasa a V-a „O”

Da Vinci glumește autentic, și în acest număr, împreună cu doamna profesoară de istorie, Turcanu Natalia. Așadar, să studiem istoria împreună, iar gluma să ne ajute!

Reacția elevului la aflarea notei, pe care o râvnea de mult timp:

- O, nouă! Bojica există!

După cum știm, elevii devin deosebit de evlavioși înaintea testelor: fie țin iconițe pe masă, fie fac cruce pe fișa de test, fie se roagă pentru o „variantă ușoară” etc., dar, după cum vedem, unii sunt recunoscători divinității (lui Bojica) și pentru rezultat.

Context: Lecția de istorie, clasa a V-a, Epoca Antică

Elev 1: Era mai bine atunci, în antichitate, fără gramatică, fără matematică.

Elev 2: Lasă, mai bine de trăit cu fracțiile în cap, decât cu frica că poți fi atacat și lovit, oricând, peste cap.

Context: Lecția de istorie, clasa VI-a

Profesoara: Iată aceasta este Cetatea Albă.

Elev: E cam gri, nu știu cum... a înșurit de atâta istorie.

Context: lecția de istorie, clasa a V-a

Subiect: Roma Antică

Profesoara: Tarquinius Superbus a fost izgonit, deoarece a făcut abuz de putere, conducând fără consultarea Senatului.

Elev 1: Avea așa un nume superb, dar nu știa să conducă țara.

Elev 2: Mda... nu-și merita numele.

Context: lecția de istorie, clasa a V-a

Subiect: Grecia Antică

Profesoara: Arhonții (funcționari în Atena) erau aleși prin tragere la sorți.

Elevul nedumerit: Cum adică, prin tragere la sorți?

Elevul expert: Ca la Piatră-Hârtie-Foarfecă!

Totuși, am zis, hai să dăm o raită și prin spațiul virtual, să vedem cum mai glumesc și alții. Tot ca noi? Ca să puteți confirma ineditul umorului școlar, vă propunem și trei bancuri cu renumitul Bulă.

Bulă la ora de istorie:

- Bulă, ce au făcut romanii după ce au trecut Dunărea?
- Și-au uscat hainele!

- Doamna învățătoare, poate fi cineva pedepsit pentru un lucru pe care nu l-a făcut?

- Nu, Bulă!

- Atunci, vă rog, să nu mă pedepsiți, fiindcă nu mi-am scris tema pentru astăzi.

Profesoara întreabă:

- Ce capitala are Marea Britanie? Liniste. Bulă, din spate :
- Dar ne-ai spus să învățăm capitale de țări... nu de mări...

SCRISORI

către Mihai Eminescu

15 ianuarie, 2022,
IPL „Da Vinci”

Mult stimate poet,

Te-am cunoscut acum câțiva ani, pe când eram mică și călcam cu timiditate pe tărâmul poeziei. Știu că, drept sarcină, am avut să învăț poezia „Crăiasa din povești”. Vai, eram încântată! M-au fermecat din prima versurile în care misterioasa crăiasă este evocată, aruncând tradafiri tineri și roșii peste unda fermecată. Acum, această poezie este preferata mea. Ai știut să combini într-o manieră atât de originală cuvintele așa, încât m-am trezit brusc în mijlocul naturii, lângă lac...

Să știi, dragul meu poet, că am o curiozitate. Aș vrea să aflu cum ți-ai descoperit talentul, chemarea poeziei. Colegii mei au păreri împărțite, unii încă nu ți-au deslușit poezia. Mie îmi place opera ta, mă regăsesc atunci când o citesc. Pe loc, încep să visez! Parcă prind aripi, iar ele mă înalță și mă fac să evadesc într-o altă dimensiune, unde e dragoste și înțelepciune. Cred că, pentru tinerii de astăzi, poeziile tale sunt ca o comoara ascunsă. Ce bucurie ar fi să o poată descoperi! Ar fi foarte frumos dacă fiecare elev ar avea în suflet măcar o poezie scrisă de pana ta, pe care s-o îndrăgească. În încheiere, aș vrea să-mi exprim recunoștința și să-ți mulțumesc.

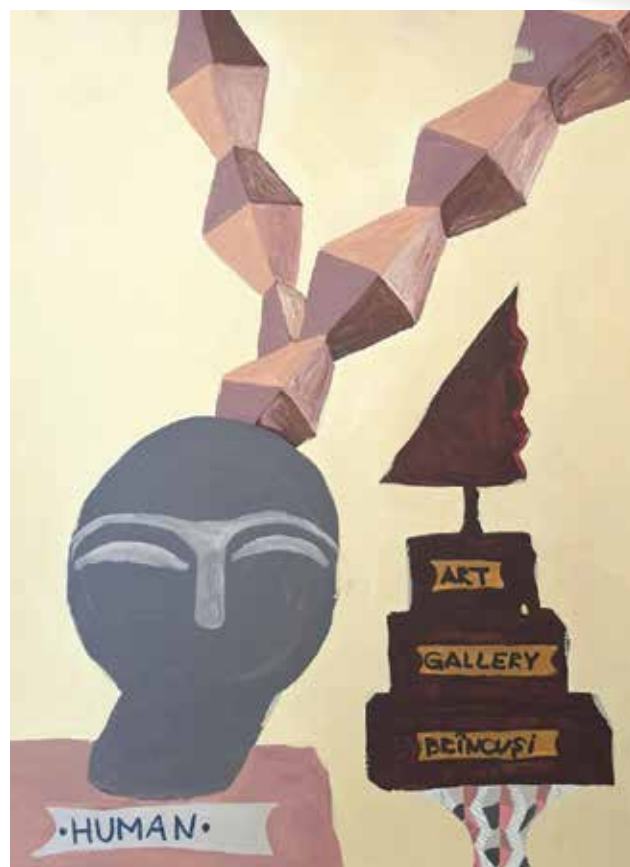
**Cu prețuire și respect,
Stamate Alexandra, clasa a VI-a „P”**

15 ianuarie, 2022,
IPL „Da Vinci”

Drag poet,

Prima dată am auzit despre dumneata la școală, în clasa întâi. Nu știam aproape nimic despre poezie. Datorită învățătoarei mele, v-am descoperit. Pare-mi-se, citeam poezia „Revedere” și încercam o lectură expresivă, ba eram codrul, ba eram omul de rând. Totuși, acum, când sunt elev în clasa a VI-a, v-am văzut într-o altă lumină. Pe de o parte, pentru că v-am studiat biografia mai profund. Pe de altă parte, pentru că eu însumi am fost tentat să vă conturez în minte portretul de scriitor. Ultima poezie pe care am citit-o și pe care am studiat-o minuțios a fost „Fiind băiet, păduri cutreieram...”. M-a ademenit din prima, pentru că m-am simțit aproape de tine, copilul. Era așa, de parcă cutreieram împreună pădurile. Când mă gândesc la acest text poetic, încep a visa cu ochii deschiși. Mă văd culcat pe iarba moale, într-o pădure cu mulți copaci și brazi înalți-înalți, lângă un izvor albastru și curat ca cerul. Presupun că natura a reprezentat pentru dvs. o sursă nesecată de inspirație. Mă gândesc că suntem niște norocoși. Ce bine că te avem, Mihai Eminescu!

**Cu înaltă considerație,
Platon Vladislav, clasa a VI-a „P”**

Mângâiați de primele raze de soare mai generoase, apoi, zădărniciți de zilele Odochiei, ne-am întrebat dacă primăvara n-a uitat, cumva, să vină. Nu, nu a uitat, pentru că ghiociei de mult și-au scos la iveală căpșorul. Ce-ar fi să ne aplecăm urechea spre ei? Oare ce ar spune un ghiocel, dacă ar putea vorbi?...

- Așadar, vrei să-ți spun povestea mea, fetițo? Ascultă!

Eram, până nu demult, într-un subsol lung, aproape ca un tunel! Cu mine se mai aflau frații mei minusculi cât boabele de cafea. Dar noi creșteam în fiecare zi! Apoi, tot acolo, în acel tunel, mi-am făcut prieteni. Erau Vioreaua, Toporașul și Brândușa. De la ei am auzit de Zâna Primăvară. Când eram gata să răsar, prietenii și frații mei mi-au spus că eu voi fi primul vestitor al Zânei. Iată-mă aici! Primăvara vine!

Mihalache Beatrice, clasa a IV-a „Nm”

Mergând prin parc, am auzit un plânsset plâpând. Era un ghiocel. M-am apropiat și am întrebat:

- Ce ți s-a întâmplat, micuțule?

- A venit un om și mi i-a cules pe toți frații. Acum sunt singur și am tulpina ruptă!

- Sărăcuțule, lasă-mă să te ajut! Îți voi sprijini tulpina!

În acel moment, plâpânda floare se transformă într-o zână frumoasă cu ochii verzui ca iarba, iar în plete avea flori.

- Mulțumesc pentru ajutor și compasiune. Sunt o zână. Aș putea să-ți îndeplinesc trei dorințe!...

Ivanovici Magdalena, clasa a IV-a „Nm”

- Cum te cheamă, ghiocelule?

- Mă cheamă Ghiceluș!

- Poți să-mi spui istoria ta?

- E cea mai frumoasă istorie! Ascultă! Într-o zi, Pământul a rugat-o pe Zâna Florilor să-i aducă cea mai frumoasă floare din lume. Zâna Florilor a început să caute petale gingașe și mirositoare. A luat o petală de lalea, una de la trandafir, alta de la iris, încă una de la toporaș, apoi de la bujor și a început vraja ei. Din vraja aceea frumoasă, în mâini i-am apărut eu, un ghiocel mic ca mărgica, alb ca laptele și proaspăt ca un prunc.

- Ce istorie frumoasă, Ghiceluș! Ai vreun vis?

- Visul meu este să am mulți prieteni...

Neștiind cum să-l ajut, l-am mângâiat pe căpșor. De la mângâierea mea, în preajma lui au mai răsarit o sută de ghiociei.

Platon Alexandra, clasa a IV-a „Nm”

...când am răsarit, afară încă mai fulguia și era un vânt puternic. Dar pe mine m-au chemat razele soarelui. M-am cam speriat eu de frig și-mi venea să bag capul în pământ, dar, deodată, toți cei care m-au văzut mi-au laudat curajul. Eram prima floare! Am hotărât să rezist. Nici eu nu știam cât de curajos pot fi!

Petrachi Darius, clasa a III-a „B”

Eu sunt un ghiocel prietenos. Îmi plac zilele calde și line, pentru că atunci am oaspeți. Îi întâmpin cu blândețe, iar ei mă răsplătesc cu laude.

Într-o zi, însă, a venit un copil care, desi părea inofensiv, i-a rupt pe trei dintre frații mei. Speriat, i-am strigat să se oprească. Se vede că a înțeles, pentru că a revenit cu familia și a plantat, alături de mine, niște semințe. Aștept să am noi prieteni.

Bernaz Maria, clasa III-a „B”

M-am născut într-o zi de primăvară, lângă un copăcel. Eram foarte plâpând, încât credeam că nu am nici voce. Dar am înțeles că sunt un norocos: eram prima floare care apăruse în acea primăvară. Nu țineam minte foarte multe din ceea ce fusese înainte. Știu doar că anul trecut am fost smuls din pământ cu tot cu bulb. Apoi, mai țin minte că m-am pomenit în alt pământ. Eram într-un fel de moleșeală. Apoi Zâna Primăvară a făcut asupra mea o vrajă. Acum, iată-mă aici, povestindu-vă!

Păun Sofia, clasa a III-a „B”

M-am trezit în căsuța mea de pământ. Era cam rece. De odată, a venit Cârțița cea rea. Cum își croise drum spre căsuța mea? Ea m-a luat în dinți și se porni la drum. Mergea prin tuneluri lungi și umede, iar eu începeam să mă sufoc. Dar să vedeți! Cârțița nu era chiar atât de rea, precum credeam. Ea m-a dus într-o altă grădină! Ce noroc am avut să mă vadă un fermier, stăpânul acelei grădini! El m-a luat în mâini și m-a răsadit acolo...

Cebotari Laura, clasa a III-a „B”

O rază de soare l-a trezit din somnul iernii pe gingașul ghiocel, care și-a desfăcut clopoțelul alb din trei petale, înmiresmate cu un parfum proaspăt și tineresc. În jurul lui, au făcut un adevărat pâlcc ceilalți frățiori. Iar el a început să le povestească despre visul său de iarnă. Le-a spus că a văzut o lume nouă, plină de flori frumoase, de păsări măiestre, de oameni care admirau această frumusețe. Ghiocelul le-a mai spus fraților săi că aceștia erau oamenii care au învins răul și au adus în lume Pacea și Armonia.

Dîru Mihaela, clasa a III-a „S”

Odată cu primăvara, un boboc alb-verzui și mic cât palma, a ieșit la suprafață. Când a deschis ochii, a văzut în jurul lui o pădure. Era o pădure prietenoasă, așa s-a gândit el, pentru că, imediat cum a întors capul, a și văzut o viorea:

- Bine ai venit în cea mai prietenoasă pădure! Aici cea mai importantă este pacea, a adăugat Vioreaua fericită.

Lungu Anna, clasa a III-a „S”

Era sfârșit de iarnă și de sub pământul cenușiu se grăbea să iasă un fir verde de ghiocel. Dar știa că e prea devreme, așa că a mai așteptat, în amorteală, câteva zile. Când s-a trezit, el i-a întrebat pe copaci unde sunt frățiorii săi. Copacii i-au răspuns că vreo câțiva frățiori de-ai săi au ieșit înaintea lui, dar că au trecut pe acolo niște oameni și i-au călcat. Ghiocelul a început să plângă. Copacii l-au consoletat, explicându-i că oamenii, în loc să admire natura, fac războaie...

În acel moment, tocmai au trecut pe lângă ghiocel niște militari. Privind la cizmele lor, ghiocelul a strigat cât a putut:

- Opriti războiul! Nu înțelegeți ce suferință faceți? Noi, florile, vrem pace!

Murgoci David, clasa a III-a „S”

O rază de soare pătrunde prin zăpadă spre căsuța ghiocelului.

- Rază de soare, intră în căsuța mea!

- Nu pot, ghiocelule, nu am destulă putere ca să deschid ușa.

Atunci ghiocelul hotărî să deschidă ușa chiar el. Împinse cu căpșorul lui straturile de țărână, până răzbi la lumină. Dar în jur nu era nimic! Doar un om care tăia un copac. Curajosul ghiocel îi zise:

- Omule, nu tăia copacul. Cu toții avem nevoie de aer curat. În lume trebuie să fie flori și pace!

Volcov Timur, clasa a III-a „S”

Era odată un ghiocel care putea vorbi cu glas omenesc, dar lucrul acesta nu-l prea ajuta, pentru că frații lui erau nevorbitori. Într-o zi de primăvară, o fetiță se plimba pe cărărușa din pădure și, deodată, s-a auzit strigată.

- Hei, fetițo, vrei să vorbești cu mine?

Trebuie să vă spun că acea fetiță eram eu și că m-am speriat. Dar, după ce am înțeles cine îmi vorbește, l-am luat pe ghiocel, cu tot cu bulb, acasă. De atunci, eu am un ghiocel vorbitor.

Prisacari Bianca-Teodora, clasa a III-a „L”

- Salut, nu-i așa că e o zi minunată? se auzi o voce la picioarele mele.

- Da, într-adevăr, am răspuns eu, după ce m-am dezmeticit că îmi vorbea un ghiocel. Nu e prea devreme să ieși?

- Nu, sunt vestitorul primăverii și trebuie să apar primul.

- Ce neînfricat ești, am spus eu.

- Mulțumesc! Dar am o curiozitate: ai putea, te rog, să-mi spui cum e la școală?

- Uite, la școală se învață literele, cifrele, cititul, socotitul și alte lucruri interesante.

- Cât de tare vreau și eu la școală...

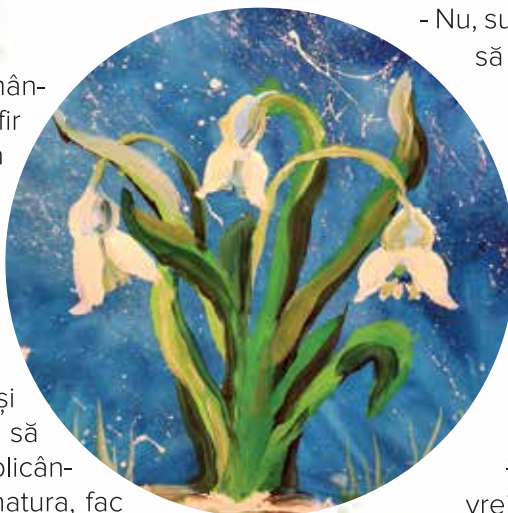
- Nu poți merge acolo, dar, dacă vrei, te învăț eu a citi!

Melniciuc Sofia, clasa a III-a „L”

În fiecare seară, animalele din pădure se duceau la ghiocel să-i asculte poveștile. Într-o seară, el le-a spus o poveste legată chiar de propria lui istorie.

- Odată ca niciodată, erau timpuri grele. Era frig afară, iar pământurile erau acoperite cu zăpadă. Atunci încă nu erau oameni... Unica floare era ghiocelul. Alte flori nu erau. Pe urmă, când au apărut oamenii, s-a făcut mai cald. Iar ghiocelii nu erau obișnuiți cu căldura. Așa că atunci ei au hotărât să apară în primele zile ale primăverii, când afară e mai frig.

Pripa Mark, clasa a III-a „L”

Noi și voi... Cât de compatibili sau diferiți suntem? Poate voi, cei de azi, sunteți visul nostru de cândva? Dragi elevi, vă propunem, în acest număr, câteva reflecții ale profesorilor „Da Vinci” despre asemănările și deosebirile dintre generațiile noastre.

„Care sunt diferențele între generațiile X, Y, Z?”, „Care este cea mai bună generație?” sau „Care sunt avantajele generației Z?” - iată câteva întrebări care, deseori, ne orientează către limite și extreme.

A defini o generație doar după criteriul anului în care s-a născut poate fi considerat un gest de analiză superficială și deseori foarte subiectivă. Evident că fiecare generație este neuniformă și are avantajele și dezavantajele sale. A face parte dintr-o anumită generație nu este unul dintre factorii biografici care se referă doar la vârstă, ci și la contextul social, istoric, politic și la mediul cultural.

Generația de azi se bazează pe avantajele asigurate de dezvoltarea tehnologică. De aceea vorbim, de „nativii digitali”, care percep lumea prin lentilele Internetului, prin rețelele de socializare (Instagram, TikTok, Facebook), prin canalele de pe YouTube și prin tot ceea ce oferă mediul online. Sunt pragmatici, autodidacți, cu abilități speciale de a găsi soluții cu resurse existente. Nativii digitali sunt mai abili în situații multitasking, au spirit antreprenorial, se concentrează puternic pe studii, pe carieră și muncă, au o minte mai deschisă, prin urmare, sunt mai flexibili și incluzivi.

Totuși, chiar dacă cei din Generația Z sunt frumos ancorati digital, tehnologia le-a cauzat dezvoltarea unei culturi de agitație, anxietate. Ei se confruntă cu lipsa de asiduitate și de răbdare, cad pradă iritabilității sporite, aspecte care aduc multe provocări relaționale, emoționale și mintale. Pentru evitarea consecințelor sau a factorilor de risc este nevoie de a dezvolta relații armonioase cu tehnologiile, cu sine și cu cei care ne sunt alături, căci nu există progres fără un corp sănătos, o minte sănătoasă, armonie interioară, fără toleranță și fără comunicare empatică.

Popenco Gabriela, psiholog

„Informația nu este cunoaștere. Singura sursă a cunoașterii este experiența”, spunea Albert Einstein. Care este cunoașterea voastră? Care este experiența noastră?

Noi, generația matură de azi, suntem cei care visam la studii superioare și, în acest scop, studiam ore în șir în biblioteci. Voi sunteți așa numitele Generații Z (zoomers) și Alpha, sunteți cei, care v-ați obișnuit cu touchscreen-urile înainte de a învăța literele.

Noi considerăm că interacțiunea reală e cea importantă. Dar voi, obișnuiți cu telefoanele și tabletele încă de mici și dependenți de tehnologie, sunteți în permanentă comunicare cu ceilalți, doar printr-un click. Aveți acces la informații instant, aveți acces la copii de pe alte continente prin intermediul tehnologiei, aveți posibilitatea să călătoriți încă de mici. Datorită acestor factori, voi trăiți în epoca libertății, voi sunteți viitorii adulți fără prejudecăți. Sunteți creativi și competitivi încă din primii ani de viață, puteți crea, de mici, chiar propriul business. Sunteți generația mai liberă, relaxată și dispusă să se deschidă și să discute.

Pe de altă parte, riscați un nivel de stres mai ridicat. Printre riscurile generației voastre se mai înscriu lipsa de concentrație (trecură constantă între viața digitală și realitate face dificilă concentrarea asupra sarcinii), clip thinking-ul (percepția informațiilor în fragmente mici), lipsa abilităților de interacțiune reală. Voi vorbiți foarte lejer despre depresie.

Totuși, modul în care lumea și societatea se vor schimba depinde de perseverența, ambiția și munca voastră. Nu e simplu. Deci, perseverați!

Pogreban Valentina, profesoară de limba germană

O generație dă naștere alteia, astfel, noi v-am adus pe lume pe voi, cei din generația digitală.

Fără o umbră de îndoială, ceea ce vă deosebește cel mai mult pe voi, copiii generației digitale, este relația cu Internetul. Wikipedia și Google sunt enciclopediile voastre. Sunteți multitasking și obișnuiți să utilizați diferite dispozitive în același timp, considerând că tehnologia poate crea un viitor mai bun. Sunteți o generație care nu cunoaște bariere de conexiune.

Da, relația voastră cu tehnologia vă determină să fiți concentrați pe mai multe dispozitive simultan, dar acest lucru, cred eu, face ca pragul vostru de atenție să fie foarte scăzut. Vă lipsește perseverența în sarcină, iar concentrarea pe o problemă pentru a o duce la capăt v-a scăzut dramatic. Memoria v-a devenit tot mai tranzacțională: mai ușor este să ținem minte nu informația, ci motorul de căutare prin care o putem accesa.

Mulți dintre voi ar dori să devină antreprenori și să înceapă o afacere într-o singură zi. Voi credeți că totul poate fi obținut la un click distantă. Anumite studii, însă, au arătat că acest fapt are efecte negative asupra sentimentului vostru de fericire, de cunoaștere și de mulțumire.

Mai multe avantaje sau dezavantaje? Nu știu, dar, totuși, tind să cred că anume voi, nativii digitali, sunteți promotorii unei schimbări spre bine.

Racovița Svetlana, profesoară de limba engleză

Noi și voi? Ce ne deosebește? Ce ne unește? Haideți să vedem! Noi, profesorii de azi, intrați în „a doua tinerețe” ne-am maturizat în decursul anilor de incertitudine economică și de tulburări. Astfel, am dezvoltat un comportament care presupune independență, rezistență și adaptabilitate. Apreciem un program de lucru flexibil, autonomia, munca interesantă și oportunitățile de creștere profesională. Am fost încurajați să luăm propriile decizii, chiar dacă riscăm să greșim.

Voi sunteți crescuți într-o „cultură a siguranței”, în care siguranța fizică și emoțională au o mare importanță în toate aspectele vieții, inclusiv în educație. Confruntându-vă cu riscurile, în situații noi sau necunoscute, puteți trăi sentimentul fricii de eșec. În același timp, sunteți „generația mobilă”. Consumatori avizi de tehnologie și fani ai lumii digitale, sunteți siguri pe voi, fericiți, potriviți spiritului de echipă. Vă doriți rezultate imediate, iar de la muncă așteptați să fie semnificativă și să producă un impact.

Uneori, întârziati a vă asuma rolurile unei persoane adulte, a lucra pentru a obține independența financiară, așa acum am fost nevoiți noi s-o facem. Dar aveți un orizont de informare pe care noi nici nu ni l-am închipuit. Tehnologiile vă permit să înțelegeți ce se întâmplă în întreaga lume. Respectiv, sunteți mai informați și mai pragmatici.

Noi suntem mai încrezători, mai pasionați de ceea ce facem, cu o conștiință socială mai viguroasă. Voi vă entuziasmați mai puțin, dar dețineți instrumente mai valoroase.

Concluzia este că nu putem spune despre o generație că ar fi mai bună decât cealaltă, pentru că fiecare și-a adus contribuția ei la a duce lumea mai departe. Mai cred că este absolut normal să existe diferențe între noi și voi, să existe priorități diferite, viziuni diferite, gusturi și perspective diferite. Oricum, de partea voastră este viitorul și sunt sigură că îi veți face față.

Duplava Maria, învățătoare

Un proverb chinezesc spune: „O generație plantează copacii și alta se bucură de umbră”.

Niciodată două generații nu au fost la fel. Generația de azi are multe lucruri și cele mai multe încep cu „I” (iPhone, iPad, etc). Tinerii noștri sunt sensibili la nou, la tehnologie, la haine. Ei te apreciază dacă ai stil, dacă ai „ceva” ce să arăți, dacă zici ceva ce impresionează, dacă ai un cont de Instagram sau Facebook, dacă pui fotografiile care primesc milioane de like-uri sau dacă followerii se înghesuie la contul tău! În schimb, generația mea a cultivat o modestie exagerată.

Generația de azi îți spune „nu am timp” când o rogi să facă ceva, pentru că e grabită, pentru că a uitat sau, poate, nici nu știe că în viață sunt momente când e bine să meargă la pas, ca un bătrân. Noi uneori mergem „prea la pas”, riscând să rămânem în urmă.

Dar există și un revers al medaliei: tinerii de azi sunt mai inteligenți și mai creativi decât noi, tinerii de cândva. Sunt dezinhibați și îndrăzneți, sunt mai selectivi, atât cu semenii, cât și cu adulții. Cu mulți părinți peste hotare, generația de azi se dezvoltă în lipsa unor mentori capabili să-i „crească” o coloană vertebrală. Nu este încurajată suficient de mult să se îndrepte către carte și se lasă pierdută în mrejele nepăsării. În același timp, îi lipsește râvna de a întreba: care este rostul meu?

Generația mea doar curând a aflat ce înseamnă „like”-uri, dar știe de mult timp să sară în ajutor. Generația mea, citește cărți, nu doar „status-uri”. Dar generația mea riscă să înceteze a se mai adapta. Mai ușor este a contesta sau a critica. De aceea, pentru a asigura un viitor mai bun generației de azi, generația mea ar trebui să acorde mai multă importanță comunicării cu generația de astăzi. Noi suntem maturii, deci, mâna de ajutor trebuie s-o întindem, în primul rând, noi.

Chiosa Zinaida, profesoară de chimie

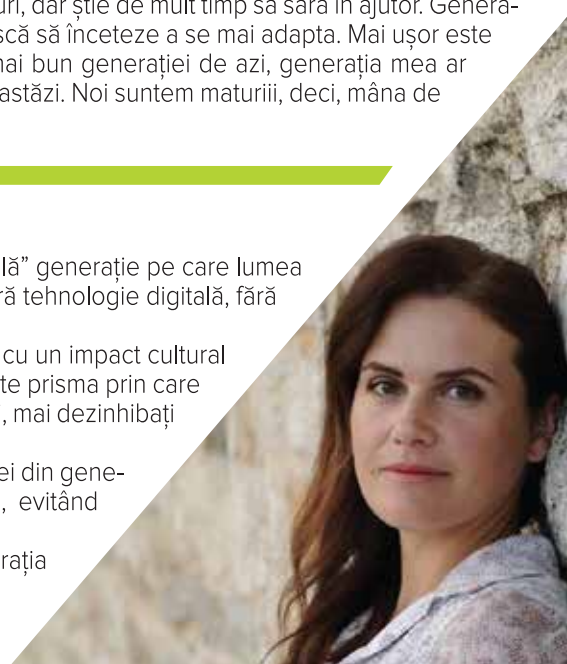
Cu siguranță, generația de azi este cea mai diversă și „cea mai digitală” generație pe care lumea a întâlnit-o până acum. Este o generație care nu a experimentat lumea fără tehnologie digitală, fără inteligență artificială și fără internet.

Acest lucru îi face pe tinerii de azi să fie ancorați într-o lume mai vastă, cu un impact cultural și social imens. Aceasta se întâmplă datorită avantajelor internetului. El este prisma prin care tinerii cunosc lumea. Tot datorită acestui fapt, copiii de azi sunt mai creativi, mai dezinhibați și mai inteligenți.

Dar există și un alt aspect. Tinerii sunt mai agitați și mai nervoși decât cei din generațiile anterioare, riscă să fie mai superficiali și se concentrează greu, evitând asumarea responsabilității.

Totuși, eu cred în evoluție și în progresul uman. Țin să cred și că generația de astăzi reprezintă o nouă forță a schimbării.

David Olga, profesoară de limba engleză

Dragi cititori, dorința noastră este de a vă aduce, pe paginile revistei, oameni cu idei, oameni cu principii și valori, oameni ai faptelor și profesioniști dedicați. În acest sens, credem că invitații „Da Vinci” sunt modele care vă pot inspira.

Invitatul celui de-al treilea număr al revistei este domnul Andrei Lungu, avocat, expert în Drepturile Omului.

V.O.: Domnule Andrei Lungu, care sunt valorile general-umane fundamentale, de care trebuie să țină cont un jurist?

A.L.: Cred că un jurist trebuie să țină cont de toate valorile general-umane fundamentale, ca și orice persoană. Or, domeniul justiției nu trebuie să fie o excepție în acest sens. E adevărat că juriștii sunt supuși unor ispite mai mari de a trece limitele moralității, deoarece sunt implicați în litigii, conflicte, în care fiecare parte își dorește o victorie, deseori, indiferent de mijloace. Totuși, juriștii și avocații sunt cei care trebuie să readucă litigiile în câmpul legal.

V.O.: Cât de complicat este a rămâne integru, ca om și ca specialist, în țara noastră, care este considerată un mediu al lipsei de integritate?

A.L.: Am avut norocul de a activa, la începutul carierei, în cadrul unui ONG, o perioadă destul de îndelungată. Eu și echipa mea aveam drept obiectiv să contribuim la sensibilizarea, promovarea și protecția drepturilor și a libertăților garantate de cadrul juridic național și cel internațional. Astfel, pentru mine personal, nu a fost dificil de a face față acestor provocări. Totuși, am avut cazuri când m-am ciocnit cu situația în care oponenții mei, fiind persoane cu influențe în domeniul justiției, au corupt, după părerea mea, judecătorii. Recunosc că a fost un litigiu dificil pentru mine. Deși în instanțele naționale am pierdut procesul, m-am adresat la Curtea Europeană pentru Drepturile omului (CEDO), cererea fiind declarată admisibilă și admisă spre examinare.

Astfel, oponenții nu au reușit să obțină, până acum, executarea hotărârii, cauza nefiind încă examinată de CEDO.

V.O.: Reieșind din experiența dvs., ați putea spune cititorilor revistei noastre cât de instruit/erudit trebuie să fie un jurist?

A.L.: Un jurist calificat trebuie să însușească profund conținutul profesiei sale – normele de drept în raport cu evenimentele ce se produc în societate – dând o apreciere faptelor, conform prevederilor legale. Dar viața reală, exclusiv rar, creează circumstanțe care corespund întocmai legislației. În acest caz, survine cea mai grea misiune a juristului – de a analiza fapta reală și de a găsi norma juridică care trebuie aplicată adecvat situației. Vreau să atenționez că acest lucru nu este tocmai ușor. Aici este nevoie de logică foarte dezvoltată, de obiectivism și pragmatism, dacă doriți, iar juriștii sunt și ei parte a societății, ca și ceilalți oameni, cu emoții pe care trebuie să le stăpânească.

V.O.: Zeița Dreptății, Themis, reprezentată în forma unei statui, ține în mână o balanță cu două talere. Dacă punem pe aceste talere erudiția și umanismul, ce ar trage mai greu la cântar, când e vorba de un jurist?

A.L.: Cred că este o întrebare care poate fi adresată oricărui profesionist, indiferent de domeniu în care activează. Ambele calități sunt foarte importante. Totuși umanismul trebuie să prevaleze în toate deciziile noastre.

V.O.: Ați putea explica cititorilor noștri de ce Themis are ochii legați?

A.L.: Eșarfa cu care este legată la ochi simbolizează imparțialitatea față de oamenii supuși judecății, iar balanța – adevărul juridic. Ea este fiica zeităților Uranus și Gea, adică a cerului și a pământului. „Themis” înseamnă „legea naturii” și era considerată personificarea ordinii divine, a legii și a obiceiurilor.

V.O.: Cum se remediază un conflict juridic în educație? De ce aspecte se va ține cont, în mod prioritar?

A.L.: Desigur, se va ține cont de normele legale care reglementează aceste relații sociale, adică drepturile și obligațiile subiecților. În general, jurisprudența a evoluat foarte mult în acest domeniu, mă refer, în special, la practica Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO). Astfel, în cauza Costello-Roberts (Costello-Roberts împotriva Regatului Unit, 25 martie 1993), au avut loc schimbări în atitudinile sociale și standardele legale privind aplicarea măsurilor disciplinare împotriva copiilor, care subliniază necesitatea protejării copiilor de orice formă de violență și abuz. Acest lucru se reflectă în diferite instrumente internaționale și în jurisprudența Curții.

Spre exemplu, într-o cauză recentă a Curții, F.O. împotriva Croației, 09 septembrie 2021, în care un elev s-a plâns de încălcarea art.8 CEDO, fiind supus unei agresiuni verbale, Curtea a considerat importante următoarele aspecte: conform dosarului cauzei, nu exista nicio îndoială că insultele la care a fost supus elevul de către R.V. au implicat tulburarea sa emoțională, care i-a afectat bunăstarea psihologică, demnitatea și integritatea morală. Apoi, s-a specificat că insultele au fost rostite în clasă în fața altor elevi și au fost astfel capabile să umilească reclamantul în fața altor colegi. De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că insultele față de reclamant au fost comise de un profesor aflat într-o poziție de autoritate și control asupra acestuia. În plus, Curtea a subliniat că îndatorirea principală a autorităților din domeniul educației este de a proteja elevii de orice formă de violență în timp ce aceștia sunt sub supravegherea lor. Deci, faceți-vă concluzii!

V.O.: Ce sfaturi ați putea da elevilor „Da Vinci”, ca profesionist, ca cetățean și ca părinte?

A.L.: Să-și urmeze visurile, iar toate eforturile depuse acum vor fi recunoscute și răsplătite, în viitor, pe măsură.

V.O.: Mulțumesc!

Ne găsiți aici:

www.liceuldavinci.md